

Skutečná radioaktivita a nepřátelská léčka. Na Liberecku proběhl neobvyklý výcvik chemiků

10.4.2024 - | Armáda ČR

„Hlavní úkolem byl odběr radioaktivních a chemických vzorků, který zajišťovaly speciální odběrové týmy. Ty podporovaly jednotky dekontaminace a radiačního a chemického průzkumu v reálných prostorech se skutečnou radioaktivní kontaminací,“ prozradil velitel cvičení kapitán Petr S. z 31. pluku.

Celkem byly nasazeny tři odběrové týmy a jedna rota chemické ochrany. Jako podpůrný prvek zde působily spojovací a rádiová družstva z obou praporů pluku, jejichž úkolem bylo zajistit spojení s nasazenými jednotkami, rozmístěnými na více místech v severních Čechách.

„Úzká spolupráce s libereckými chemiky je oboustranně výhodná. My poskytujeme expertízu, která je podložena hodinami práce ve specializovaných laboratořích. Díky tomu se kombinuje praktická činnost vojáků z Liberce s vědeckou prací na Univerzitě obrany. Zároveň odpovídáme na jejich dotazy a tím pomáháme prohlubovat znalosti vojáků na základních pozicích. Liberec nám naopak pomáhá s praktickým výcvikem studentů,“ uvedl nadporučík Erik R. z Univerzity obrany.

Cvičení reflektovalo současné hrozby

Jedním z úkolů bylo zasáhnout proti kolaborantovi, který hromadil munici a radioaktivní materiál a pokoušel se vytvořit improvizované radiologické zařízení. „Tento scénář testoval schopnosti jednotek reagovat na hrozby ve spolupráci s týlovými jednotkami v potenciálním konfliktu velkého rozsahu a vyžadoval důkladnou koordinaci mezi chemickým průzkumem a odběrovými týmy,“ vysvětlil jeden z cvičících vojáků.

V druhém případě šlo o klamnou operaci nepřítele, kdy objevená laboratoř na osvobozeném území měla posloužit k obvinění spojeneckých sil z produkce chemických zbraní. Tento úkol představoval komplexní výzvu, jak v oblasti chemického průzkumu a odběru vzorků, tak v oblasti analýzy získaných informací a poskytnutí správných závěrů a doporučení nadřízenému veliteli.

Při třetím úkolu musely jednotky dohledat a odebrat vzorky ze sestřelené rakety nepřítele s jadernou hlavicí. Sám o sobě náročný úkol byl o to těžší, že se odehrával v prostoru s přirozenou zvýšenou radioaktivitou. „To samozřejmě přidávalo na autentičnosti a intenzitě cvičení,“ vyzdvihl velitel cvičení. Na tomto scénáři musely spolupracovat odběrové týmy s družstvem radiačního a chemického průzkumu. Prvotní radiační průzkum provedlo toto družstvo z vozidla, úroveň kontaminace zjistil robot Orpheus-AC3. Dohledání rakety měla za úkol průzkumná skupina z odběrového týmu. Úkol byl podle velitelky odběrového týmu nadporučice Kateřiny S. náročný zejména kvůli koordinaci: „V místech s vysokým dávkovým příkonem se žádný voják nesmí zdržovat příliš dlouho. Proto se nám hodil robot. Samotný odběr vzorků z místa dopadu rakety zahrnoval i sběr informací o typu nosiče jaderné zbraně. Podle úkolu se nejednalo o jaderný výbuch, ale o sestřelenou raketu PVO s možnou jadernou hlavicí, proto bylo možné nějaké zpravodajské informace získat.“

Scénář procvičil i péči o raněné v kontaminovaném prostředí.

Podle velitele cvičení kapitána Petra S. výcvik prověřil schopnost přizpůsobit se měnícím se scénářům a koordinovat úsilí s ostatními složkami armády. „Snažíme se cvičení co nejvíce přizpůsobit reálné situaci. Naštěstí k podobným scénářům v posledních desítkách let nedošlo, ale i tak musíme být připraveni. Při cvičení musejí „makat“ nejen ti v nejnižších hodnostech, ale i praporčíci, a především nižší důstojníci. Proto se veškeré úkoly vydávaly formou bojového rozkazu,“ upřesnil s tím, že veškeré operace by dnes probíhaly v mezinárodním prostředí, proto se ke komunikaci používala výhradně angličtina.

<https://acr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/skutečna-radioaktivita-a-nepratelska-lecka--na-liberecku-probeh-neobvykly-vycvik-chemiku-250322>